

het visserijblad

Vrijdag 12 september 1975 — Nr. 37

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELS-
KAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

BESPREKINGEN TE REYKJAVIK DE VISSERIJ OP IJSLAND EN DE UITBREIDING VAN DE TERRITORIALE WATEREN

Het is dus maandag dat een Belgische afvaardiging te Reykjavik besprekingen zal voeren met de IJslandse regering omtrent de rechten van België, de voorgenomen maatregelen van IJsland de 50 mijlszone tot 200 mijl uit te breiden en de EVENTUELE zoezegde gunstmaatregel ten onzen voordele binnen bepaalde zones.

De afvaardiging wordt geleid door de Belgische ambassadeur Harford, die voor ons in Noorwegen en IJsland steeds België vertegenwoordigt.

Hij zal bijgestaan worden door de heer Janssen, een ambtenaar van de Europese Economische Diensten in Buitenlandse Zaken, hoofdinspecteur Karel Michiels van het Ministerie van Landbouw, de heer Van Roose, sekretaris van de Bedrijfsraad voor Zeevisserij en een afvaardiging van de Belgische reders.

Het is elkeen bekend dat het huidig akkoord BINNEN de 50 mijlszone te vissen op 15 november definitief ten einde loopt.

Door de IJslandse ambassadeur werd deze week een soort memorandum uitgegeven waarin het zijn houding verrechtvaardigt en de redenen opgeeft, waarom thans de verboden zone tot 200 mijl wordt uitgebreid.

We kunnen de argumenten er in opgesomd, niet aanvaarden, omdat geen enkel land het recht heeft, bepaalde zones buiten die internationaal vastgelegd, als de zijne te aanzien.

In ons hoofdartikel die de zienswijze van Nederland weergeeft, hebben de Nederlanders hierop terecht gewezen en we kunnen hen daarin volgen.

Het is dus verkeerd deze week in sommige dagbladen te zien schrijven dat we op bedeltocht naar Reykjavik gaan.

En het is nog verkeerder voor Engeland en Duitsland evenals voor België, afzonderlijk te gaan onderhandelen met het oog afzonderlijke akkoorden te gaan afsluiten.

In dat opzicht zal België aan het kortste eind trekken, wanneer de besprekingen mislukken en zullen Duitsland en Engeland zich niet laten afslachten, en nog veel minder gaan bedelen.

Na de 3 mijlszone op 6, dan op 12 en 50 te hebben gebracht, menen we dat men ver genoeg gegaan is en dat nu het ogenblik is gekomen om strak en dus hard te zijn, willen we niet, en ook de ganse visserijgemeenschap, meer en meer aan willekeur van de ene of andere staat overgeleverd worden ?

Want wat blijft er dan nog over van een Europese Economische Gemeenschap ? Wie heeft het recht zich zo maar ganse buitenzeeën toe te eigenen ? Waarom zijn er akkoorden en wat kan gedaan om een land als IJsland, dat economische behoeften heeft, op een andere wijze te helpen, dan het zo maar toe te laten zelf wetten te stellen dat het niet gerechtigd is te doen ?

Wachten we dus af en hopen we dat het tot geen ernstige geschillen komt en onze ambassadeur, die de zaken goed kent, zich niet zal laten bedotten, door mensen die thans menen Europa de wet te moeten stellen.

P. VANDENBERGHE

HOLLANDS VISSERIJBEDRIJF EIST TEGENMAATREGELLEN TEGEN DE IJSLANDSE MACHTSPOLITIEK

Zoals men weet heeft de IJslandse regering op eigen handje besloten vanaf 15 oktober het verbod uit te vaardigen nog binnen de 200 mijlszone door vreemden te laten vissen, alsof de zee naar willekeur zo maar mag ingepalmd worden.

We begrijpen heel goed dat beschermende maatregelen noodzakelijk zijn, maar dan op internationaal vlak en niet naar willekeur zoals het nu meer en meer het geval wordt.

Het Hollands blad «Visserijwereld» van vorige week, komt heftig tegen deze willekeur op en met reden.

We kunnen onze konfrater, waarvan de vissers nochtans niet op IJsland varen, daarin gelijk geven, hoe soepel men ook moge zijn. Eerst was het de driemijlszone, daarna de zes mijl en dan de 12 en 50 mijlszone. Maar nu gaapt men nog veel verder en wil men de 200 mijlszone alleen voor eigen visserij houden.

Dit is onaanvaardbaar en daartegen dient in Europees verband opgetreden.

WAT DE VISSERIJWERELD DAAROVER SCHRIJFT

Na reeds tweemaal eerder tot een eenzijdige uitbreiding van de visserijgrenzen te zijn overgegaan, heeft IJsland op 15 juli van dit jaar voor de derde maal voor een hoogst onaangename verrassing gezorgd.

Het begon na de tweede zeerecht-konferentie in Genève, waar het voorstel tot algemeen instellen van een visserijzone van 12 mijl juist niet de vereiste meerderheid haalde. Dit verhinderde de IJslanders niet om zich toch een 12 mijlszone toe te eigenen. Vervolgens werd deze zone een viertal jaren geleden uitgebreid tot 50 zeemijlen onder het motief, dat dit noodzakelijk was ter bescherming van de visstapels en mede omdat IJsland economisch in zo sterke mate van de visserij afhankelijk was. En tenslotte kwam in juli van dit jaar de aankondiging, dat half oktober a.s. een visserijzone van 200 zeemijlen zal worden ingesteld. Een nieuw

argument daarvoor is uiteraard niet te vinden, want de derde zee-recht-konferentie sleept zich nog steeds voort en daarom werd wederom gebruik gemaakt van de volstrekt ongefundeerde bewering, dat het geschiedt ter bescherming van de visstand.

IJsland, tijdens de tweede wereldoorlog onafhankelijk geworden van de Deense Kroon, heeft op deze wijze een aantal daden gesteld, die een mogendheid zich in de zwartste tijd van het koloniale verleden nauwelijks ongestraft had kunnen veroorloven. Door de veelvuldige overtredingen van het internationale recht zijn wij echter zo afgestompt, dat er, afgezien van de Westeuropese visserijbladen, nauwelijks enige aandacht aan wordt besteed. Waarom zou men zich in een wereld, waar bruto wereld aan de orde van de dag is en dat men accepteert als iets, waarmee men moet leren leven, druk maken over wat vis rond IJsland.

EIGENBELANG

Wanneer het internationale recht met voeten wordt getreden, dan geldt alleen nog maar het eigenbelang. Dat blijkt ook duidelijk uit de wijze, waarop de Nederlandse pers het bericht betreffende de IJslandse daad opnam, namelijk met als enige commentaar dat de Nederlandse visserij er geen direkte schade van zou ondervinden. Kortzichtiger kan het natuurlijk niet. Weliswaar is het juist, dat Nederlandse schepen niet in de wateren rondom IJsland vissen, maar de gevolgen van deze IJslandse 200 mijlszone zullen er voor

(Vervolg blz. 2)

Moet VOZOR nog bestaan ?

Tengevolge van omstandigheden onafhankelijk van onze wil moest het artikel gevolg van een parlementaire vraag van de heer Ramaeckers tot volgende week uitgesteld worden en komen we hierop zeker terug.

De redaktie